

Počinj enje prekršaja i prekršajnopravne sankcije

Drenovski, Iva

Undergraduate thesis / Završni rad

2024

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Tourism and Rural Development in Pozega / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Fakultet turizma i ruralnog razvoja u Požegi**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:277:583324>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom](#).

Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-23**

Repository / Repozitorij:

[FTRR Repository - Repository of Faculty Tourism and Rural Development Pozega](#)

**SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
FAKULTET TURIZMA I RURALNOG RAZVOJA U POŽEGI**

STUDENT: Iva Drenovski, JMBAG: 0253055320

**POČINJENJE PREKRŠAJA I PREKRŠAJNOPRAVNE
SANKCIJE**

ZAVRŠNI RAD

Požega, 2024. godine.

**SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
FAKULTET TURIZMA I RURALNOG RAZVOJA U POŽEGI**

PRIJEDIPLOMSKI STRUČNI STUDIJ UPRAVNI STUDIJ

**POČINJENJE PREKRŠAJA I PREKRŠAJNOPRAVNE
SANKCIJE**

ZAVRŠNI RAD

IZ KOLEGIJA UPRAVNO POSTUPOVNO PRAVO II

**MENTOR: Vedran Gongeta
mag.admin.publ.,pred.**

STUDENT: Iva Drenovski

JMBAG studenta: 0253055320

Požega, 2024. godine

SAŽETAK

U ovom završnom radu općenito se govori o počinjenju prekršaja te sankcijama koje se primjenjuju nakon počinjenja određenog prekršaja. U radu se spominju stadiji počinjenja prekršaja u koje se ubraja pripremanje prekršaja, pokušaj prekršaja te ostvarenje prekršaja. Nakon toga, definirati će se vrijeme i mjesto počinjenja prekršaja te će se objasniti zašto je vrlo važno utvrditi kada se prekršaj dogodio, a nakon toga navesti će se stranke i sudionici u postupku počinjenja prekršaja. U idućem poglavlju u radu, detaljnije će se govoriti o supočinitelju, poticatelju i pomagatelju kao sudionicima u počinjenju prekršaja. Ukratko će se nabrojati i objasniti obilježja počinjenja prekršaja te će se navesti i određeni primjeri. Pojasniti će se pokretanje prekršajnog postupka, podnošenje optužnog prijedloga, prekršajnog naloga i obaveznog prekršajnog naloga te mjere osiguranja nazočnosti okrivljenika u prekršajnom postupku. Predmet i cilj rada je objasniti na koji se način prekršaj može počiniti te koje su sankcije za počinjeni prekršaj pa će se tako na skoro samom kraju ovoga rada navesti prekršajnopravne sankcije i sankcije za maloljetne počinitelje prekršaja. Na kraju rada navesti će se primjeri počinjenja prekršaja te sankcije za te počinjene prekršaje te će se prikazati i ukratko objasniti počinitelje prekršaja prema vrsti samih prekršaja u 2023. godini.

Ključne riječi: počinjenje, prekršaj, počinitelj, sudioništvo, mjere, sankcije, odgovornost

SUMMARY

This final paper generally discusses the commission of a misdemeanor and the sanctions that are applied after the commission of a specific misdemeanor. The paper mentions the stages of committing a misdemeanor, which includes the preparation of the misdemeanor, attempted misdemeanor, and the realization of the misdemeanor. After that, the time and place of committing the offense will be defined and it will be explained why it is very important to determine when the offense took place, and after that the parties and participants in the process of committing the offense will be listed. In the next chapter of the paper, we will talk in more detail about accomplices, instigators and helpers as participants in the commission of a misdemeanor. The features of committing a misdemeanor will be briefly listed and explained, and certain examples will be given. The initiation of misdemeanor proceedings, the submission of an indictment, a misdemeanor order and a mandatory misdemeanor order, as well as measures to ensure the presence of the defendant in misdemeanor proceedings, will be explained. The subject and goal of the paper is to explain how a misdemeanor can be committed and what the sanctions are for a committed misdemeanor, so at the very end of this paper, misdemeanor law sanctions and sanctions for minor offenders will be listed. At the end of the work, examples of violations and sanctions for those violations will be listed, and the perpetrators of violations according to the type of violations in 2023 will be presented and briefly explained.

Key words: commission, misdemeanor, perpetrator, participation, measures, sanctions, responsibility

SADRŽAJ

I. UVOD	1
2. POJAM PREKRŠAJA.....	2
2.1. Stadiji počinjenja prekršaja	2
2.1.1. Pripremanje prekršaja.....	2
2.1.2. Pokušaj prekršaja.....	3
2.1.3. Ostvarenje prekršaja	3
2.2. Vrijeme, mjesto i način počinjenja prekršaja	3
2.3. Stranke i sudionici u postupku počinjenja prekršaja	4
3. SUDIONIŠTVO U POČINJENJU PREKRŠAJA.....	5
3.1. Supočinitelj.....	5
3.2. Poticatelj.....	5
3.3. Pomagatelj	6
4. OBILJEŽJA POČINJENJA PREKRŠAJA	7
4.1. Radnja prekršaja	7
4.2. Biće prekršaja	8
4.3. Protupravnost.....	9
4.4. Krivnja.....	9
5. POKRETANJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA	11
5.1. Podnošenje optužnog prijedloga.....	11
5.2. Prekršajni nalog	11
5.3. Obavezni prekršajni nalog.....	12
6. MJERE OSIGURANJA NAZOČNOSTI OKRIVLJENIKA U PREKRŠAJNOM POSTUPKU	14
6.1. Poziv okrivljeniku	14

6.2. Dovođenje okrivljenika	15
6.3. Mjere opreza	16
6.4. Jamstvo	16
6.5. Uhićenje.....	17
6.6. Zadržavanje	18
7. PREKRŠAJNOPRAVNE SANKCIJE	20
7.1. Kazne	20
7.2. Mjere upozorenja	21
7.3. Zaštitne mjere	21
8. ODGOVORNOST MALOLJETNIKA ZA PREKRŠAJE.....	23
8.1. Odgojne mjere	23
8.1.1. Sudski ukor	23
8.1.2. Posebne obveze	24
8.1.3. Upućivanje u centar za odgoj	24
8.2. Novčana kazna.....	25
8.3. Maloljetnički zatvor.....	25
9. POČINITELJI PREKRŠAJA U 2023. GODINI	26
9.1. Analiza prekršaja punoljetnih i maloljetnih počinitelja 2023. godine u Republici Hrvatskoj	26
ZAKLJUČAK.....	29
LITERATURA	30
PRILOZI.....	31

I. UVOD

U hrvatskom pravnom sustavu, pokraj kaznenih djela postoji još jedna velika kategorija protupravnih djela – prekršaji. Prekršaj se smatra lakšim povredama od kaznenog djela pa je predviđena blaža kazna od kazne za kaznena djela.

To vrijedi i za brži i jednostavniji prekršajni postupak od kaznenog postupka. Za pojedine prekršaje ponekad je teško utvrditi radi li se o kaznenom djelu ili o prekršaju. Ova procjena ovisi o nizu okolnosti specifičnih za svaki pojedinačni slučaj.

U hrvatskom pravnom sustavu ovaj je problem osobito izražen u slučajevima nasilja u obitelji, gdje se nasilje u obitelji u nekim lakšim slučajevima tretira kao prekršaj, dok se teže nasilje u obitelji goni kao kazneno djelo. Bilo da se radi o prekršajnom ili kaznenom postupku, prava žrtve su u suštini ista. U praksi je realno pretpostaviti da će se žrtve sve češće suočavati s teškoćama u ispunjenju svojih prava.

Poput kaznenih djela i stegovnih prijestupa, prekršaji čine jednu vrstu kažnjivog ponašanja u kaznenopravnom sustavu. Pod pojmom prekršajno pravo podrazumijeva se skup zakona i propisa koji propisuju prekršaje i sankcije za te prekršaje. Međutim, kada se govori o setu zakona i propisa koji reguliraju prekršaje, treba napomenuti da je ovaj skup zakona i propisa prilično velik i uključuje mnoštvo zakona i odluka koje reguliraju prekršaje u različitim područjima života. Prekršaji su protupravna ponašanja koja nisu kazneno djelo, kao što narušavanje javnog reda i mira, nasilje u obitelji koje nije kazneno djelo, diskriminacija i slično. Neke od zaštita koje su dostupne okrivljenicima prema Prekršajnom zakonu (NN 114/22) i koje donose sudovi uključuju: zabranu upravljanja motornim vozilom, zabranu posjećivanja određenih područja i mjesta, obvezno liječenje od ovisnosti i slično.

2. POJAM PREKRŠAJA

„Prekršaji i prekršajnopravne sankcije propisuju se samo za ona ponašanja kojima se tako povređuje ili ugrožava javni poredak, društvena disciplina i društvene vrijednosti zajamčene i zaštićene Ustavom Republike Hrvatske, međunarodnim pravom i zakonima čija zaštita nije moguća bez prekršajnog sankcioniranja, a njihova se zaštita ne ostvaruje kaznenopravnom prisilom“ (Prekršajni zakon, 39/13). Prema toj definiciji prekršaja pojavljuju se pojmovi kao što su javni poredak, društvena disciplina i društvene vrijednosti, koje je potrebno pobliže objasniti iz koncepcije definicije prekršaja.

Javni poredak podrazumijeva to da temeljne norme i vrijednosti domaćeg prava moraju biti zaštićene, a zaštićene su društvenom disciplinom. Isto tako, javni poredak, društvena disciplina i društvene vrijednosti zaštićeni su Ustavom, međunarodnim zakonima i zakonima. Narušavanje javnog poretka odnosi se na protupravne radnje osobe koja je počinila prekršaj, a zakonom je predviđen niz prekršajnih sankcija propisanih prekršajnim zakonom za zaštitu društvenih vrijednosti.

Društvene vrijednosti podrazumijevaju sve one vrijednosti neophodne za sigurno funkcioniranje građana države u kojoj žive, uz jamčenje prava i sloboda koji proizlaze iz Ustava i zakona države. Te se vrijednosti protežu na veći broj područja života civilnog društva. Društvene vrijednosti su: sigurnost u prometu, sigurnost prilikom sudjelovanja u sportskim natjecanjima, održavanje javnog reda i mira građana, zaštita državne granice, zaštita prava javnog okupljanja, nesmetano kretanje i boravak stranaca na teritoriju Republike. Hrvatske i sl.

2.1. Stadiji počinjenja prekršaja

Da bi se određeni prekršaj počinio odnosno da bi sam prekršaj bio prekršaj moraju se ispuniti određeni stadiji počinjenja prekršaja. Postoje tri stadija počinjenja prekršaja, a to su: pripremanje prekršaja, pokušaj prekršaja i ostvarenje prekršaja.

2.1.1. Pripremanje prekršaja

Pripremanje prekršaja često podrazumijeva planiranje, dogovaranje, organiziranje i druge slične radnje. Za pripremanje prekršaja, Zakon ne predviđa nikakvu odgovornost, kao što ni radnje samog pripremanja prekršaja ne spadaju pod njegovo počinjenje. Dovođenje prekršaja je ispunjenje njegovog zakonskog opisa, kao npr. priprema javnog prosvjeda ili priprema mirnog okupljanja i slično.

2.1.2. Pokušaj prekršaja

Pokušaj prekršaja definira se kao da je pokušaj započeo s namjerom, ali prekršaj nije dovršen.

Moraju se ostvariti tri bitna obilježja kako bi neki pokušaj prekršaja nastao, a to su:

a) osoba mora imati namjeru započeti određeni prekršaj,

b) osoba mora započeti prekršaj odnosno mora poduzeti najmanje jednu radnju kojom ostvaruje jedno obilježje prekršaja ili pripremu za njegovo počinjenje,

c) prekršaj ne smije biti dovršen, sva četiri njegova obilježja ne smiju se ostvariti.

Prema Prekršajnom zakonu, pokušaj prekršaja nije kažnjiv, osim ako je to posebno propisano. Primjer pokušaja prekršaja može biti „prelazak državne granice izvan njezina radnog vremena ili izvan graničnog prijelaza“ sukladno prekršajnim odredbama čl. 42. Zakona o nadzoru državne granice, NN 114/22, 151,22.

2.1.3. Ostvarenje prekršaja

Za određivanje početka ostvarenja nekog prekršaja zakonski je opis polazna osnova.

Kod složenih prekršaja taj početak ostvarenja događa se kod prve radnje koja je poduzeta.

Dovršenje ili ostvarenje će nastati poduzimanjem radnje ili pak pojavljivanjem posljedice.

2.2. Vrijeme, mjesto i način počinjenja prekršaja

Prekršaj je počinjen dok je počinitelj radio ili je bio dužan raditi, ali bez obzira na to kada je posljedica nastala, budući da posljedica nema značaja za vremensko određivanje prekršaja.

Utvrđivanje kada se prekršaj dogodio od velike je važnosti za npr. prosuđivanje važećih zakona ili propisa, rokova zastare, procjenu odgovornosti počinitelja itd.

Mjesto gdje se prekršaj dogodio navodi se mjestom gdje je počinitelj radio ili je bio dužan raditi te gdje je sama posljedica i nastala.

Veić P. i Glušćić S. (2013.) navode da „tko god napravi prekršaj na području Republike Hrvatske, prekršajno se pravo odnosno hrvatsko prekršajno zakonodavstvo primjenjuje na tog počinitelja te to nazivaju načelom teritorijalnosti, a njegova je osnova suverenosti države nad državnim područjem.“ Isto tako, prekršajni propisi Republike Hrvatske važe i za onoga tko izvan Republike Hrvatske napravi prekršaj na domaćem zrakoplovu ili brodu.

Nadalje, ako neka osoba počini prekršaj u zaštićenom ekološko-ribolovnom pojasu moguće je odredbe iz prekršajnog zakonodavstva primijeniti na strane brodove. Iz Odluke Hrvatskog sabora (2003.) o proširenju jurisdikcije Republike Hrvatske na Jadranskom moru

kojom je “hrvatski sabor sadržaje koji se odnose samo na gospodarski pojas i na jurisdikcije te na određena suverena prava zbog znanstvenog istraživanja zaštite mora i očuvanja njenog okoliša uspostavio zaštićeni ekološko-ribolovni pojas Republike Hrvatske, a Pomorski je zakonik u svom izmjenjenom i dopunjenom izdanju propisao prekršaje koji se mogu čak i u tom pojasu počinuti.”

Postoje 2 vrste načina počinjenja prekršaja, a to su činjenje i nečinjenje.

Činjenjem počinitelj izvršava radnju koja je zakonom okarakterizirana kao prekršaj.

Nečinjenjem počinjen prekršaj znači kad počinitelj propusti spriječiti pojavljivanje propisane posljedice nekog prekršaja, a bio je pravno dužan to spriječiti. Može se kao primjer po čl. 19. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira za takav prekršaj navesti da onaj tko daje alkoholno piće maloljetnoj osobi ili ako roditelj maloljetnoj osobi, odnosno svome djetetu ostavi alkoholno piće dostupno.

2.3. Stranke i sudionici u postupku počinjenja prekršaja

Stranke prekršajnog postupka su ovlaštene tužitelj i okrivljenik, a sudionici su branitelj okrivljenika, opunomoćenik ili zakonski zastupnik, oštećenik te može biti i neka druga osoba koje se, također tiče vođenje tog prekršajnog postupka.

3. SUDIONIŠTVO U POČINJENJU PREKRŠAJA

Prekršaj može počinuti samo jedna osoba ili više njih.

S obzirom na prethodno, kada jedna osoba počini prekršaj osoba se naziva pojedinačni počinitelj prekršaja. On može biti neposredni počinitelj koji osobnim činjenjem ili nečinjenjem ostvari određeni prekršaj, a može se javiti i kao posredni počinitelj koji prekršaj ostvaruje posredovanjem neke druge osobe, npr. zabludom, neznanjem i sl.

Često se događa da više osoba sudjeluje u počinjenju prekršaja kao supočinitelji, poticatelji ili pomagatelji. Razlikovanje tih pojmova i njihovih uloga u počinjenju prekršaja vrlo je važno jer supočinitelji vlastitim činjenjem ili nečinjenjem izvršavaju neki prekršaj dok poticatelj i pomagatelj samo potiču nekoga ili mu pomažu u izvršavanju ili ispunjenju nekog prekršaja. Navedene tri osobe nazivaju se sudionici prekršaja.

3.1. Supočinitelj

Supočinitelji su više osoba koje zajedničkom odlukom djeluju u zajedničkom prekršaju, na način da svaka osoba na neki način sudjeluje ili bitno pridonosi počinjenju nekog prekršaja. Isto tako, supočinitelji imaju vlast nad prekršajem odnosno vladaju njegovim počinjenjem te imaju kontrolnu volju prema prekršaju, isto kao i pojedinačni počinitelj. Za počinjenje prekršaja propisano je da odgovaraju svojom namjerom ili nehajem, a kažnjavaju se na isti način kao i počinitelji.

Supočiniteljstvo se prema vremenu dijeli na istodobno i naknadno kojim jedan počinitelj ostvarivanjem određene radnje dobije pomoć odnosno pridruži mu se drugi počinitelj. Prema opsegu se dijeli na potpuno i djelomično, a pokušaj supočiniteljstva definira se kao slučaj gdje supočinitelj započinje određenu radnju kojom se započinje ostvarenje djela. Također, postoji i nužno supočiniteljstvo koje predstavlja slučaj gdje je supočiniteljstvo planirano u opisu prekršaja pa se bez sudjelovanja više osoba djelo ne može niti počinuti.

Prema primjeru, u tučnjavi bi supočinitelj bila osoba koja je organizirala ili dogovorila tu tučnjavu ili čuvala stražu, ali se ona nije potukla.

3.2. Poticatelj

Prema čl. 24. st. 1. Prekršajnog Zakona smatra se da je „poticanje namjerno navođenje odnosno poticanje neke osobe koja nije svojom voljom odlučila počinuti određeni prekršaj, na njegovo počinjenje formiranjem te odluke kod te osobe.“ Ono ne sudjeluje u samoj radnji počinjenja prekršaja pa se zbog toga razlikuje od supočiniteljstva. Osoba koja potiče neku drugu

osobu na počinjenje nekog prekršaja naziva se poticatelj te on odgovara za djelo u granicama svoje namjere odnosno kao da ga je počinio sam.

Poticanje se mora odnositi na određenu osobu i određeni prekršaj.

Ostvaruje se izražavanjem želje, nagovaranjem, molbom, obećanjem nekakve nagrade, zapovijedi, prijetnjom itd., ali može i kao posredno ili lančano poticanje što znači da navođenjem neke druge osobe, ta druga osoba ima utjecaja na treću te ona učini prekršaj.

3.3. Pomagatelj

Pomaganje u počinjenju određenog prekršaja smatra se, između ostalog, davanje savjeta ili uputa kako počiniti prekršaj, davanje počinitelju sredstva za počinjenje nekog prekršaja, obećanje za prikrivanje prekršaja ili počinitelja koje je unaprijed obećano, kao i prikrivanje načina na koji je počinjen prekršaj, prikrivanje tragova ili predmeta koji su pribavljeni protupravnim ponašanjem odnosno prekršajem.

Pomaganje se dijeli na fizičko i psihičko pomaganje. Fizičko pomaganje znači kada se počinitelju stavljaju sredstva za počinjenje prekršaja na raspolaganje ili kada mu se neke prepreke otklanjaju kako bi lakše izvršio prekršaj, dok kod psihičkog pomaganja pomagatelj bodri počinitelja koji je donio odluku za počinjenje prekršaja, a pomagatelj mu je podrška.

Pomagatelji, kao i poticatelji kaznit će se kao da su djelo počinili samo, tj. u granicama svoje namjere. No, pomagatelj ima mogućnost tzv. blažeg kažnjavanja o čemu odlučuje sud.

4. OBILJEŽJA POČINJENJA PREKRŠAJA

Da bi neka osoba počinila prekršaj i bila kažnjena za taj prekršaj mora ispuniti određena obilježja propisana da neka protupravna radnja postane prekršaj i ta obilježja moraju biti propisana zakonom i ostalim propisima. To znači da, ako se govori o prekršajnoj sankciji određenoj osobi, nije dosta samo ustanoviti činjenicu da je određena osoba napravila nekakvu protuzakonitu radnju zbog toga što prekršajno pravo, prihvaćajući formirane vrednote kaznenog prava, odobrava mogućnost nekažnjivog ili opravdanog nepridržavanja određene zakonske odredbe.

Tarabić i Vitanovski (2017.) smatraju da su u hrvatskom pravnom sustavu propisana četiri formalna elementa ili obilježja prekršaja, a to su:

- „- radnja prekršaja,
- biće prekršaja,
- protupravnost i
- krivnja.“

Dalje u tekstu biti će definirano i detaljnije objašnjeno svako navedeno obilježje prekršaja, ali još važno za naglasiti je činjenica prema kojoj prekršaj nije formalno ostvaren, kao i da počinitelj samog prekršaja neće biti sankcioniran, ako od prethodno spomenutih obilježja prekršaja nedostaje bilo koji.

4.1. Radnja prekršaja

Radnja prekršaja može se definirati kao ljudska aktivnost koja je upravljana putem volje ili putem volje vođena odluka zbog koje se ne poduzima odgovarajuća obveza koja je propisana zakonom, radi čega dolazi do podjele prekršajnih radnji u radnje nečinjenja i radnje činjenja. Iz navedenog pojma eliminirani su aspekti životinja, tjelesni pokreti van kontrole pojedinca, ali isključene su i prirodne sile.

Što se tiče prekršajnih radnji nečinjenja, definiraju se kao radnje koje bivaju ostvarene u trenutku kada od strane počinitelja nije ispunjena obveza propisana od strane zakonodavca. Postoji gomilu primjera koji se smatraju prekršajnim radnjama nečinjenja, a neki od primjera su ne davanje osobne iskaznice ili vozačke dozvole ovlaštenoj osobi na uvid, ne čuvanje lovačke puške na odgovarajućem mjestu i u odgovarajućem prostoru, kao i nevezivanje sigurnosnim pojasom u automobilu ili drugom motornom vozilu i sl.

Kada se govori o prekršajnim radnjama činjenja, definiraju se kao određene radnje koje su proglašene kažnjivima od strane zakonodavca. Također, postoji gomila primjera, a neki su:

upravljanje motornim vozilom u alkoholiziranom stanju, paljenje pirotehničkih sredstava na utakmicama, tjelesni ili verbalni napadi na članove obitelji i druge osobe, vidljivo nošenje oružja na javnom mjestu te svađa na radnom mjestu i sl.

Prekršajna je radnja utvrđena voljom određene osobe u pogledu da se kontrolirano rukovodi vlastitim radnjama, pojava moždanog ili srčanog udara, gdje u toj situaciji pojedinac može potpuno ili donekle izgubiti svijest i ne može voljno ili svjesno kontrolirati motorno vozilo pa zbog toga izazove prometnu nesreću zbog koje nastane materijalna šteta, također, primjer slučaja gdje nedostaje radnja kao element prekršaja može biti prometna nesreća gdje nastaje materijalna šteta zbog iznenadnog naleta jakog vjetra.

Tarabić i Vitanovski (2017.) tvrde da bi „sljedeći primjer za nedostajanje radnje kao elementa prekršaja bio događaj u ugostiteljskom objektu gdje osoba u nehotičnom padu, ili zbog refleksnog pokreta nakon uboda pčele, rukama u trbuh odgurne drugu osobu, ili prolije piće po osobama koje sjede za obližnjim stolom, a što bi u slučaju svjesnog i voljnog čina predstavljalo prekršaje narušavanja javnog reda i mira.“

Nadalje, funkcija koju ima policijski službenik da bi ustanovio radnju prekršaja je dvojaka. Ovlašten je ustanoviti koja je radnja, kako je prekršaj počinjen i koje je posljedica nastala zbog te određene počinjene radnje odnosno mora utvrditi način počinjenja te dobiti odgovore na navedena pitanja.

4.2. Biće prekršaja

Ne bismo pogriješili ako izraz bića prekršaja izjednačimo sa izrazom zakonskog opisa prekršaja, budući da su sva obilježja bića prekršaja, uz male iznimke, sadržana u zakonskom opisu prekršaja. Kada su ispunjena sva obilježja, ispunjena je njegova bit.

Određeni su prekršaji uzajamno veoma slični, rijetko su isti s drugim prekršajima, a još češće pojedini prekršaji dijele sličnost, a katkad i istovjetnost s kaznenim djelom. Zbog određenih okolnosti određene situacije mogu stvoriti probleme u sudskoj ili policijskoj praksi.

Katkad zbog pogrešnog pravnog uvjerenja, odnosno pogrešnog utvrđivanja bića počinjenog prekršaja ili kaznenog djela, u nekim slučajevima dolazi do oslobađajuće presude pa to znači da je počinitelj neku drugu protupravnu radnju počinio, ali ne i ono zbog čega je u toj situaciji optužen.

Biće prekršaja ima određena obilježja odnosno sastavnice koje su bitne za egzistenciju bića prekršaja. Tarabić i Vitanovski (2017.) u knjizi nabrajaju sastavnice bića prekršaja, a to su: „radnja prekršaja(tučnjava, neprilagođena brzina, prosjačenje i sl.), zaštitni objekt ili pravno dobro(sigurnost u prometu ili imovine, pravo na mir i sl.), objekt radnje ili posljedica(razbijen

prozor, uvreda policijskom službeniku itd.), uzročno-posljedična veza, subjekt radnje ili počinitelj(punoljetna osoba, vozač motornog vozila, bilo tko..)”

Određena bića prekršaja dodatno traže određenu sastavnicu za svoje postojanje, a to mogu biti: sredstvo počinjenja, mjesto ili vrijeme počinjenja te motiv.

Tako se za primjer može uzeti članak 29. Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana koji glasi: „Oružje kategorije B se ne smije nositi bez oružnog lista. Građani su dužni pridržavati se pravila javno istaknutih zabrana o unošenju oružja u određene prostore ili prostorije. Građanin ne smije nositi oružje kada je pod utjecajem droga, lijekova ili drugih...” (Zakon o nabavi i posjedovanju oružja građana, NN 94/18, 42/20, 114/22). Taj članak odnosi se samo na građane te se policijski službenici nisu obvezni pridržavati se zabrane propisane tim člankom, to se nadovezuje sa prethodnom sastavnicom bića prekršaja, a to je subjekt radnje ili počinitelj bez kojeg nema prekršaja.

Slijedom navedenog, ako nisu zahvaćena sva obilježja bića prekršaja nekom kažnjivom radnjom, tu se neće raditi o prekršaju.

4.3. Protupravnost

U nekim slučajevima počinitelj prekršaja ne može odgovarati za svoj prekršaj jer zakon predviđa okolnosti koje za prekršaj počinjen bez kazne ili druge prekršajnepravne sankcije, isključuju odgovornost. Da bi neka radnja bila prekršaj, ona mora imati sva obilježja prekršaja, ali to nije dovoljno jer radnja mora biti i protupravna. Radnje koje ugrožavaju ili krše nečija osobna prava ili društvene vrijednosti su nezakonite ili drugim riječima, protupravne. Dok počinjenje prekršaja obično podrazumijeva nezakonitu radnju, postoje iznimke. Znači da ostvarenje obilježja prekršaja ne mora nužno biti protupravno. Mogu postojati razlozi za isključenje nezakonitosti koji su: nužna obrana, krajnja nužda i sila ili prijetnja.

4.4. Krivnja

Krivnja, široko definirana, zbroj je pretpostavki koje moraju biti zadovoljene da bi se počinitelju u subjektivnom smislu pripisalo protupravno djelo. To je, također, subjektivni odnos počinitelja prema određenom djelu. U širem ju smislu čine ubrojivost i u užem smislu nehaj i namjera i svijest o protupravnosti tj. zabrana, a djelo postoji ako se u trenutku protupravnog ponašanja počinitelja moglo očekivati sasvim drugačije postupanje.

Krivnja ima dva elementa: intelektualni i voljni(svijest o vlastitom ponašanju i volja da se počini). Elementi se mogu stupnjevati, pa tako postoje lakši i teži oblici krivnje.

Načelo krivnje formulira se tako da bez krivnje nema kazne - isključuje se svaki aspekt kažnjavanja zasnovanog na temelju odgovornosti bez krivnje.

Milivojević (2018.) tvrdi da se “krivnja za prekršaj koji je počinjen utvrđuje temeljem provedenog i zakonom propisanog prekršajnog postupka donoseći odluku o krivnji.” Načelo krivnje znači da nema kažnjivog djela, ali niti same kazne bez krivnje te iskazuje to da ako neka osoba nije kriva za prekršaj koji je počinjen, ne može se kazniti, a niti se može primijeniti bilo koja prekršajanopravna sankcija prema toj osobi.

Smatra se da je za prekršaj kriv onaj počinitelj koji je u vrijeme kada je počinio prekršaj bio ubrojiv, ako je postupao svojom namjerom, iz nehaja, a znao je ili je bio svjestan ili je bio dužan ili pak mogao biti svjestan i znati je da je njegovo djelo zabranjeno. „Biti ubrojiv znači biti sposoban za rasuđivanje i imati sposobnost odlučivanja za krivnju odnosno psihičko stanje u kojem se nalazio u vrijeme počinjenja prekršaja ili kaznenog djela.“ (Veić i Glušćić; 2013: 65)

Sukladno definiciji krivnje, ona obuhvaća tri uvjeta kako bi postojala radi počinitelja, a to su: ubrojivost, postupanje iz nehaja ili s namjerom te svijest o protupravnosti djela.

Ako nisu ispunjena sva navedena tri uvjeta, osoba nije kriva i neće biti kažnjena za počinjeni prekršaj. Neubrojiva se osoba ne može kazniti, kao niti osoba koja je počinila prekršaj iz nehaja, a u zakonskom opisu stoji da se prekršaj može počinuti samo s namjerom, te osoba koja ne zna ili nije svjesna da je djelo protupravno jer se nalazi u neotklonjivoj zabludi.

5. POKRETANJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Izdavanjem prekršajnog naloga od tijela koje je ovlašteno za izdavanje prekršajnog naloga ili kada ovlašteni tužitelj podnese optužni prijedlog pokreće se prekršajni postupak. Prekršajni postupak počinje glavnom raspravom ili bez glavne rasprave kada se ispituju okrivljenici ili izvode neki dokazi.

5.1. Podnošenje optužnog prijedloga

Prekršajni postupak pokreće se i vodi temeljem optužnog prijedloga kojeg je izdao ovlašteni tužitelj, a on može biti državni odvjetnik pravna osoba s javnim ovlastima, tijelo državne uprave ili oštećenik tužitelj.

Optužni se prijedlog podnosi:

- a) kada se predlaže kazna zatvora od strane ovlaštenog tužitelja,
- b) kada ovlašteni tužitelj uz novčanu kaznu predloži i zaštitnu mjeru,
- c) kada ovlašteni tužitelj predloži posebnu mjeru oduzimanja predmeta,
- d) kada je maloljetna osoba počinitelj nekog prekršaja te
- e) kada nedostaje jedan od općih uvjeta da se izda prekršajni nalog

Ukoliko policija protiv počinitelja prekršaja planira podnijeti optužni prijedlog mora prije nego podnese optužni prijedlog ustanoviti točnu adresu počinitelja kako bi počinitelju na obrascu uručili pisanu obavijest u kojoj policija obavještava počinitelja da će biti podnesen optužni prijedlog protiv njega te će u njemu navesti o kojem se prekršaju radi i navesti će pravni i činjenični opis prekršaja. Isto tako, upoznati će se počinitelja s pravima koja on ima u postupku, ali i s njegovim obvezama u postupku. Takva se obavijest izrađuje u 2 primjerka koja potpisuju počinitelj i policijski službenik koji je počinitelju takvu obavijest uručio.

5.2. Prekršajni nalog

Prekršajni je nalog osuđujuća odluka nadležnog tijela, a kojim se bez vođenja postupka počinitelju prekršaja izriče kazna. Prekršajni se nalog temelji na pouzdanim dokazima koji utvrđuju počinjenje određenog prekršaja, a kada je prekršaj utvrđen tada će tijelo državne uprave (policija) kao ovlašteni tužitelj izdati prekršajni nalog:

- a) opažanjem ili nadzorom policijskih službenika prilikom inspeksijskog ili nekog drugog nadzora iz djelokruga njihove nadležnosti, a koji su sastavili zapisnik ili službenu bilješku o tome,
- b) temeljem pouzdane dokumentacije, uključujući zapisnik o očevidu ili

c) primjenom tehničkih uređaja, provođenjem laboratorijskih analiza ili vještačenja.

Osim policije kao tijela državne uprave, prekršajni nalog ima ovlaštenje izdati i sud, državne agencije kojima je osnivač Vlada Republike Hrvatske ili Hrvatski sabor te državni odvjetnik.

Prekršajni se nalog može izdati jedino protiv punoljetnih počinitelja prekršaja.

Može se izdati:

- a) prije nego što se pokrene prekršajni postupak ili
- b) nakon što je prekršajni postupak pokrenut, bez da se provodi glavna rasprava.

Prekršajnim se nalogom može izreći svaka propisana prekršajnoppravna sankcija koja se odnosi na punoljetne počinitelje prekršaja, a to su: „oduzimanje imovinske koristi, oduzimanje predmeta, odrediti naknada paušalne svote troškova za izdavanje prekršajnog naloga i troškovi nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja“ (Prekršajni zakon, NN 114/22). Njime se kao sankcije ne mogu izreći zaštitne mjere, niti kazna zatvora, ali može se izreći zabrana upravljanja motornim vozilom. Protiv prekršajnog naloga počinitelj prekršaja ima pravo uložiti prigovor.

5.3. Obavezni prekršajni nalog

Obavezni je prekršajni nalog osuđujuća odluka nadležnog tijela koju će izreći državni odvjetnik ili policija kao ovlašteni tužitelji za:

- a) prekršaj koji je odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave propisan te
- b) prekršaj koji je zakonom propisan, a za koji je propisana jedino novčana kazna za fizičku osobu te odgovornu osobu u pravnoj osobi do 663,61 eura, za fizičku osobu obrtnika kao počinitelja prekršaja ili osobu koja obavlja samostalnu djelatnost do 1327,23 eura, a za pravnu osobu izdat će se kada je uvjet ostvaren odnosom na počinitelja kao pravnu osobu.

Protiv maloljetnih počinitelja prekršaja ne može se izdati obavezni prekršajni nalog.

Osim novčane kazne može se izreći i „oduzimanje predmeta prekršaja, imovinske koristi, paušalna svota troška izdavanja prekršajnog naloga do 26,54 eura i stvarni troškovi nastali utvrđivanjem prekršaja...“ (Prekršajni zakon, NN 114/22).

Protiv obaveznog prekršajnog naloga počinitelj prekršaja ima pravo uložiti prigovor.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

SERIJSKI BROJ: 000515995525
URUČITI GRADANINU!

POLICIJSKA UPRAVA Zagrebacka
1. postaja prometne policije Zagreb
Broj: 511-19-44/6-PN-1273/2014
Zagreb, 24. siječanj 2014.
(mjesto i datum)

"alkohol iznad 1,5 g/kg"

Na temelju članka 229./239., u vezi s člankom 234. Prekršajnog zakona, izdaje se

PREKRŠAJNI NALOG

OBAVEZNI PREKRŠAJNI NALOG

Okrivljenik Preica Juric, OIB: 34585951104,
ime oca/majke Josipa, rođen 14.08.73 godine u Bjelovaru, s prebivalištem u
Splitu, Jurja Dalmića 6., državljanin RH identitet provjeren uvidom u
vozačku dozvolu serijskog broja 675390/2009/PP Split
(naziv isprave)

kriv je

što je dana 24.01.14 godine u 21,00 sati u mjestu Zagrebu, Selska cesta 39. kao
Vozač, B. pješak, C. putnik, osobna autom., marke VW golf reg. oznake ST-123-A
(osoba/vozilo), na naprijed navedenog dana i vremena, na naprijed navedenoj
lokaciji zatečen dok je upravljao osobnim automobilom u
trenutku dok je u organizmu imao alkohola 1,90 g/kg, umanjeno
za 0,1 g/kg, odnosno za granicu dopuštene pogreške mjerenja što
iznosi 1,80 g/kg čime je počinio prekršaj iz članka 199 stavka 2, točke . Zakona o
sig. prom. na cest. kažnjiv po članku 199 stavku 9, točki . istoga Zakona te se temeljem istog propisa

izriče

novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna (slovima: pet tisuća kuna),
Okrivljenik je dužan novčanu kaznu platiti u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti prekršajnog naloga uplatnicom na žiro račun ili u
ovoj PU/PP. Ukoliko okrivljenik u zadanom roku plati 2/3 izrečene novčane kazne smatrat će se da je kazna u cjelini plaćena.

Okrivljeniku se temeljem članka 228./239. Prekršajnog zakona izriče:

a) zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom **"B"** kategorije u trajanju od 12 mjeseci (slovima:
dvanaest mjeseci),

b) mjera oduzimanja predmeta _____,

c) oduzimanja imovinske koristi _____.

Okrivljenik je dužan nadoknaditi troškove prekršajnog postupka u iznosu od =500,00 kuna
(slovima: petsto kuna), priloženom uplatnicom u roku od osam dana pod prijetnjom izvršenja.

Okrivljeniku je kao sastavni dio ovog naloga uručena obavijest o pravima iz članka 109. a. stavka 1. točke od 2. do 8. Prekršajnog zakona.

Obrazloženje

Počinjeni prekršaj utvrđen je: A. neposrednim zapažanjem ili obavijenim nadzorom; B. na temelju vjerodostojne dokumentacije;
Uredajima za nadzor i mjerenje ili provođenjem odgovarajućih laboratorijskih analiza i vještačenja, sukladno članku 233. Prekršajnog
zakona, te je u skladu s člankom 228. istog Zakona izrečena novčana kazna i zaštitne mjere i određeni troškovi postupka.

Uputa o pravnom lijeku:

Potiv ovog Naloga okrivljenik, branitelj i osobe iz članka 192. stavka 5. Prekršajnog zakona imaju pravo prigovora nadležnom prekršajnom
sudu u roku od 8 dana po primitku odnosno uručanju Naloga. Prigovor se podnosi putem ove PU/PP u dva istovjetna primjeka.

Dostava: 24.01.2014 Preica Juric M. P. Ivan Jozic 21970
Prekršajni nalog prima Policijski službenik i broj službene oznake

Primjedbe vezane uz dostavu Nalog je uručen okrivljeniku u ruke

MUP PH - R 126 a

Slika 1: Tašner V.: Sigurnost u prometu: Primjer popunjenog obrasca Prekršajnog naloga

6. MJERE OSIGURANJA NAZOČNOSTI OKRIVLJENIKA U PREKRŠAJNOM POSTUPKU

Odredbama Prekršajnog zakona navodi se da se nazočnost okrivljenika u prekršajnom postupku, kao i mjere za uspješno provođenje prekršajnog postupka koje se mogu odrediti prije pokretanja ili tokom trajanja postupka su:

- „- poziv okrivljeniku,
- dovođenje okrivljenika,
- mjere opreza,
- jamstvo,
- uhićenje i
- zadržavanje.“ (Prekršajni zakon, 114/22)

Kada sud odlučuje o mjerama za osiguranje nazočnosti okrivljenika u prekršajnom postupku mora paziti da se ne upotrebljava teža mjera ukoliko se isti cilj može blažom mjerom ostvariti. Isto tako, po službenoj dužnosti, sud može prethodno navedene mjere ukinuti ili ih blažim mjerama zamijeniti ukoliko su zakonski uvjeti za uporabu tih mjera prestali ili ukoliko su se pojavili takvi uvjeti da se isti cilj može blažom mjerom ostvariti.

6.1. Poziv okrivljeniku

Tijekom vođenja prekršajnog postupka, nazočnost se okrivljenika osigurava pozivanjem okrivljenika pozivom kojeg mu upućuje sud. Poziv se smatra najblažom mjerom. Poziv se ne mora uputiti samo okrivljeniku, već se upućuje i svjedoku, vještaku te svim osobama od kojih se traži prisustvo u određenom postupku. Prema odredbama Prekršajnog zakona poziv obvezno mora sadržavati:

- „- naziv suda koji poziva,
- ime i prezime okrivljenika,
- naziv ili oznaku prekršaja koji mu se stavlja na teret,
- mjesto kamo okrivljenik treba doći,
- dan i sat kad treba doći,
- naznaku da se poziva u svojstvu okrivljenika,
- upozorenje da u slučaju nedolaska može biti određeno njegovo prisilno dovođenje, ili da će se pod uvjetima ovoga Zakona postupak ili rasprava provesti i donijeti presuda i bez njegove nazočnosti,
- službeni pečat i potpis suca.“ (Prekršajni zakon, 114/22)

Okrivljeniku će se i optužni prijedlog dostaviti uvijek uz prvi poziv. Ukoliko se okrivljenik pozivu ne može odazvati radi bolesti ili neke druge određene neotklonjive smetnje, okrivljenik se može ispitati u mjestu u kojem se nalazi ili mu se može odgoditi ispitivanje.

6.2. Dovođenje okrivljenika

Ukoliko okrivljenik koji je uredno pozvan ne dođe i ne opravda svoj izostanak, sud će za njega izdati dovedbeni nalog, ali će i dovedbeni nalog izdati ako se dostava poziva nije mogla uredno obaviti, a iz okolnosti očigledno okrivljenik odbija primiti poziv ili se okrivljenik na primljeni poziv ne želi odazvati. Dovedbeni se nalog ne treba izdati ako sud utvrdi da za vođenje određenog postupka i donošenje presude postoje uvjeti zbog kojih se okrivljenika ne mora ispitivati.

Sud u pisanom obliku donosi dovedbeni nalog, a izvršava ga policija.

Dovedbeni nalog sadrži: „ime i prezime okrivljenika kojeg treba dovesti te druge potrebne podatke koji su poznati, prekršaj koji mu se stavlja na teret uz navođenje odredaba propisa o prekršaju, razlog zbog kojeg se nalaže dovođenje, službeni pečat i potpis suca koji izdaje nalog.“ (Veić i Gluščić; 2013: 65)

Dovedbeni nalog se neće izdavati ako se radi o vojnim osobama, pravosudnim policajcima te policijskim službenicima, već će se od njihove ustanove ili zapovjedništva tražiti da ih oni dovedu, ali ako pružaju otpor policija ih može prisilno odvesti.

Policijski službenici će nalog predati okrivljeniku i upoznati ga sa razlozima njegova dovođenja te njegovim pravima. Policijski službenici utvrditi će identitet osobe kojoj je izdan dovedbeni nalog te će krenuti s pregledom osobe i oduzimanjem predmeta koji bi mogli služiti za samoranjavanje, ozljeđivanje ili napad. Isto tako, dovedbeni se nalog okrivljeniku neće predati ukoliko okrivljenik pruža otpor, a predat će mu se nalog i priopćiti će mu se prava tek kada prestane pružati otpor. Nakon toga se okrivljenik službenim vozilom policije dovodi u nadležno tijelo koje je navedeno u nalogu. Međutim, ukoliko je neke osobe potrebno odvesti u druge gradove, odnosno županije, mogu se prevesti vlakom, brodom ili zrakoplovom. Prilikom korištenja javnog prijevoza, osobu koja se prevozi treba smjestiti odvojeno od ostalih putnika u prijevoznom sredstvu, a do prijevoznog sredstva osobu se treba dovesti službenim vozilom. Pri dovođenju osobe treba se prema njoj ponašati na način da se njezino dostojanstvo ne vrijeđa, niti da se nepotrebno ističe sam čin dovođenja. Ako se osoba opire ili ne želi dobrovoljno sudjelovati u dovođenju, policija će je prisilno odvesti. Primjena sredstava prisile u skladu je s odredbama Zakona o policiji koji uređuje uporabu sredstava prisile.

6.3. Mjere opreza

U prekršajnom postupku predviđenog zakonom, nakon podnošenja optužnog prijedloga, sud obrazloženim rješenjem po službenoj dužnosti ili zahtjevom tužitelja može odrediti da se prema okrivljeniku poduzme jedna ili ako je potrebno i više mjera opreza, kako bi se osigurala nazočnost okrivljenika u određenom prekršajnom postupku, ali i kako bi se spriječilo da okrivljenik počini druge prekršaje ili ukoliko sud misli da je to potrebno kako okrivljenik ne bi spriječio izvođenje dokaza ili oteža samo dokazivanje u prekršajnom postupku.

„Mjere opreza su:

1. zabrana napuštanja boravišta, bez dozvole suda,
2. zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
3. zabrana približavanja određenoj osobi i zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
4. zabrana poduzimanja određene poslovne aktivnosti,
5. privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice, sa zabranom,
6. privremeno oduzimanje vozačke dozvole za upravljanje vozilom ili dozvole za upravljanje plovilom, zrakoplovom ili drugim prijevoznim sredstvom.“ (Prekršajni zakon, NN 114/22)

Trajanje mjera opreza može biti dokle god je potrebno i najduže do trenutka kada odluka o prekršaju postane pravomoćna. Svaka dva mjeseca, sud će po službenoj dužnosti, od pravomoćnosti zadnjeg rješenja o mjerama opreza, ispitati jesu li mjere opreza još potrebne te će ih produljiti ako su potrebne ili ukinuti ako nisu potrebne. Ukinuti ih može i prije isteka roka od dva mjeseca ako nema više potrebe za navedenim mjerama ili ako nisu ispunjeni zakonski uvjeti kojima se mjera/mjere mogu primjenjivati i dalje. Ukoliko su mjere opreza poduzete protiv okrivljenika prije ili tijekom postupka, a njihov sadržaj i svrha odgovara određenoj zaštitnoj mjeri određenoj protiv okrivljenika u prekršajnom postupku, razdoblje trajanja mjera opreza uračunat će se u vremensko razdoblje trajanja određene zaštitne mjere primijenjene protiv okrivljenika.

Novčanom kaznom do 1320,00 eura kazniti će se okrivljenik ako u cjelosti ili djelomično ne ispunjava određenu mu mjeru opreza, a ako i nakon navedene kazne opet ne postupi po određenoj mu mjeri opreza, izreći će mu se kazna do 2650,00 eura.

6.4. Jamstvo

Sud određuje jamstvo okrivljeniku protiv kojeg treba odrediti zadržavanje ili je ono već

protiv njega određeno zbog straha da će okrivljenik pobjeći. U slučaju da je sud okrivljeniku odredio jamstvo, sud može okrivljenika pustiti na slobodu, samo ako okrivljenik ili netko drugi da jamstvo za okrivljenika da neće pobjeći do kraja postupka. Također, okrivljenik na zapisnik mora izjaviti i dati obećanje da se neće skrivati i da neće bez dopuštenja suda napustiti boravište.

Jamčevina uvijek mora biti iznesena u novcu, a taj novčani iznos određuje se obzirom na težinu počinjenog prekršaja te štetom koja je nastala tim prekršajem. Kao jamstvo se, umjesto novca može priložiti i neki predmet ili predmeti koji imaju određenu vrijednost i mogu se unovčiti, kao npr. pokretnine, određene dragocjenosti ili nekakvi vrijednosni papiri.

Jamstvo ostaje dok se pravomoćno ne završi postupak. U slučaju da se prekršajni postupak pravomoćno dovrši a okrivljenik bude sankcioniran kaznom zatvora te kada krene izdržavati kaznu, sud će okrivljeniku rješenjem odrediti vraćanje jamstva okrivljeniku ili drugoj osobi koja je to jamstvo položila na okrivljenika. Ako okrivljenik u slučajevima kada ostvaruje pravo na povrat položenog jamstva, u roku dvije od stjecanja prava ne zatraži povrat toga jamstva, gubi pravo na povrat.

6.5. Uhićenje

Uhićenje predstavlja privođenje određene osobe i oduzimanje slobode temeljem zakona.

Sukladno s člankom 134. Prekršajnog zakona: „Policija je ovlaštena uhititi osobu zatečenu u počinjenju prekršaja propisanog zakonom ako postoje razlozi za zadržavanje iz čl. 135. ovog Zakona.“ Policijski službenici ne moraju doslovno zateći počinitelja u počinjenju nekog prekršaja kako bi ga uhitili, već posjeduju tu ovlast da nekoga uhite i kada nakon počinjenog prekršaja okolnosti upućuju na činjenicu kako je baš ta osoba počinila prekršaj. No, da policijski službenici mogu uhititi osobu koju su zatekli u počinjenju prekršaja moraju se ostvariti ovi uvjeti:

- potrebno je da se radi o zakonom propisanim prekršajima kao što su: protiv javnog reda i mira, nasilja u obitelji, o prekršaju kojim se za sankciju izriče kazna zatvora i slično te

- mora biti minimalno jedan razlog da bi se osoba zadržala, kao npr. ako okolnosti ukazuju na to da se osoba krije ili da će pobjeći, ako se smatra da će osoba uništiti, izmijeniti, krivotvoriti ili pak sakriti tragove i dokaze koji su važni za postupak ili da će osoba ometati postupak utjecajem na sudionike ili svjedoke. Po završetku uhićenja počinitelja nekog prekršaja ili osobe za koju postoje sumnje da je počinila prekršaj mora odmah po završetku uhićenja:

- obavijestiti i informirati uhićenu osobu o razlozima uhićenja,

- obavijestiti osobu da ima pravo na branitelja,

- obavijestiti osobu da na njezin zahtjev u roku 12 sati obavijesti obitelj uhićenog o uhićenju, a ako se radi o maloljetniku koji je uhićen, neovisno o želji uhićenog će se obavezno obavijestiti njegovi roditelji ili skrbnik ili će ih obavijestiti centar za socijalnu skrb

- ako je uhićeni strani državljanin, mora se istog obavijestiti da se o uhićenju može obavijestiti veleposlanstvo, odnosno konzulat države u kojoj je on državljanin.

Obveza policije je da u roku 12 sati poslije uhićenja prekršajnom sudu dovede uhićenu osobu uz optužni prijedlog ili da uhićenog pusti na slobodu. U ovoj situaciji mogu se istaknuti dvije stvari. Prva stvar, policija je uhitila onu osobu za koju je pri uhićenju postojala sumnja da je počinila prekršaj, ali je kriminalističkim istraživanjem utvrđeno kako nema dovoljno osnova da bi se podnio optužni prijedlog ili ako se utvrdi da nije počinila prekršaj. Druga je stvar ako policija uhiti onu osobu za koju uistinu postoji sumnja da je ta osoba počinitelj određenog prekršaja, ali u roku 12 sati policija ne uspije pribaviti dovoljno dokaza koji bi doprinijeli da policija potkrijepi činjenično stanje. U tom slučaju, nakon 12 sati počinitelja će se pustiti na slobodu, ali će policija poduzeti buduće radnje u cilju da se prikupe dokazi i naknadno redovnim putem sudu podnijeti optužni prijedlog. Zakonodavac je odredio i rok od 24 sata u kojem se uhićenog može dovesti na sud. To je predviđeno ako je osoba uhićena van radnog vremena ili dežurstva suda. U tom slučaju uhićenika će policija dovesti na sud idućeg dana, no zakonsko prekoračenje roka od 12 sati moraju pojasniti u izvješću o uhićenju, policijski službenici dužni su ga ispuniti poslije svakog uhićenja.

6.6. Zadržavanje

Zadržavanje okrivljenika jedino posebnim rješenjem može odrediti sud nakon podnošenja optužnog prijedloga ovlaštenog tužitelja te nakon ispitivanja okrivljenika i nakon što je utvrdio nepostojanje razloga za odbacivanje optužnog prijedloga, a radi se o prekršajima protiv javnog reda i mira, nasilja u obitelji, u vezi sprječavanja nereda na sportskim događajima ili natjecanjima, o prekršaju kojim se za sankciju izriče novčana kazna veća od 1327,23 eura ili kazna zatvora.

Razlozi zadržavanja okrivljenika mogu biti:

- ako okolnosti ukazuju na to da se osoba krije ili da će pobjeći,
- ako se smatra da će osoba uništiti, izmijeniti, krivotvoriti ili pak sakriti tragove i dokaze koji su važni za postupak,
- da će osoba ometati postupak utjecajem na sudionike ili svjedoke te
- ako okolnosti opravdavaju zabrinutost da će osoba ponoviti prekršaj.

Zadržavanje osobe može trajati skroz dok ne prestanu razlozi zbog kojih je ono određeno, ali ne može trajati dulje od 15 dana, a računa se i vrijeme uhićenja osobe. Zadržavanje maloljetnika može trajati 24 sata od kada je to odredio sud. Nakon što je donesena nepravomoćna presuda zadržavanje se okrivljeniku može produjiti ili se može odrediti zadržavanje ako je donesena kazna zatvora ili kazna maloljetničkog zatvora, a okolnosti opravdavaju zabrinutost da će osoba ponoviti prekršaj. Produjti li se okrivljeniku zadržavanje, ono može trajati do 15 dana, ali ne može trajati dulje od kazne koja mu je izrečena.

Razlikuju se dva oblika zadržavanja:

1. zadržavanje dok se ne donese nepravomoćna presuda, a ne može trajati dulje od 15 dana te
2. zadržavanje poslije donošenja nepravomoćne presude gdje je izrečena kazna zatvora ili kazna maloljetničkog zatvora, a okolnosti opravdavaju zabrinutost da će osoba ponoviti prekršaj, a može trajati do 15 dana, ali ne može dulje od kazne koja mu je izrečena.

7. PREKRŠAJNOPRAVNE SANKCIJE

Postoje četiri vrste prekršajnih sankcija: kazne (kazna zatvora i novčana kazna), mjere upozorenja te zaštitne i odgojne mjere.

Osnovni cilj za propisivanje, izricanje, kao i primjenu sankcija je da se pravni sustav poštuje, kao i da se prekršaji više ne počine i da se osobe koje ga počine nakon sankcije nastoje bolje ponašati i ne činiti daljnje prekršaje.

Osobi koja počini određeni prekršaj mogu biti ograničena njegova prava ili sloboda u mjeri koja pripada vrsti i svrsi određene prekršajnopravne sankcije koja je određena zakonom, bez da se počinitelju prekršaja prouzroči patnja, nehumano ophođenje te omalovažavanje, vrijeđanje i ponižavanje.

7.1. Kazne

U prekršajnom postupku u kazne se ubrajaju kazna zatvora i novčana kazna.

Prekršajnopravne sankcije propisuju se zakonom te odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Dakle, zakonom se propisuje kazna zatvora i novčana kazna, a odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave propisuje se samo novčana kazna.

Kazna zatvora se, kao stroga kazna zakonom propisuje jedino uz novčanu kaznu. Na primjer, u članku 2. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira (NN 42/23) propisano je: „Za prekršaje protiv javnog reda i mira izriču se novčane kazne i izuzetno kazna zatvora.“

U određenim situacijama može doći do prisilne naplate određene novčane kazne, a do prisilne naplate dolazi ako troškovi postupka, novčana kazna ili oduzeta imovinska korist nisu plaćeni, u cjelosti ili pak djelomično, u roku koji je propisan u samoj odluci o prekršaju. Prema naprijed navedenom, određeno je vremensko i novčano ograničenje tako da novčana kazna koja je iznad iznosa od 265,45 eura, a nije cijela ili djelomično plaćena 2 godine od dana podnošenja zahtjeva zbog prisilne naplate biti će zamijenjena radom za opće dobro osobi koja je kažnjena. No, ukoliko osoba ne želi pristati na navedeni rad ili ne želi izvršiti rad za opće dobro, određena novčana kazna će se zamijeniti zatvorom.

Novčana kazna koja nije plaćena zamijenit će se tako da se svakih 39,82 eura novčane kazne zamijeni s 2 sata rada za opće dobro ili danom zatvora. Međutim, rad za opće dobro ne može trajati kraće od 6 sati, ni dulje od 240 sati. Isto tako, zatvor ne može trajati kraće od 3 dana, ni dulje od 60 dana.

Kazna zatvora može se izreći od 3 do 30 dana, a ako se radi o najtežim oblicima prekršaja može se izreći i do 60 dana.

Kazna zatvora do 90 dana, propisati će se za prekršaje koji se odnose na nasilje, nasilje u obitelji ili teške prekršaje zlouporabe opojnih droga i protiv okoliša.

7.2. Mjere upozorenja

Kao mjere upozorenja propisuju se uvjetna osuda i opomena.

Svrha opomene je da se počinitelju određenog prekršaja izrekne takav prijekor da se njime postigne svrha sankcioniranja, uzimajući u obzir sve okolnosti počinitelja i prekršaja, ali tako da se ne mora koristiti kažnjavanje.

Svrha uvjetne osude je da se počinitelju određenog prekršaja izrekne takav prijekor da se njime, također, postigne svrha sankcioniranja izricanjem neke kazne, ali bez izvršenja te kazne.

Opomena je prekršajna sankcija koja se prema počinitelju prekršaja može primijeniti kao mjera upozorenja za prekršaj za koji je jedino propisana novčana kazna do 663,61 eura, ako se ovisno o ponašanju počinitelja, krivnji počinitelja te nastalim posljedicama evidentno radi o lakšem obliku prekršaja, a obzirom na okolnosti nastale prekršajem i odnosa počinitelja prema oštećeniku i naknadi štete koja je nastala prema oštećeniku prouzročenjem prekršaja postignu uvjeti za ostvarenje cilja mjere upozorenja bez kažnjavanja počinitelja.

Uvjetna osuda kao prekršajna sankcija služi kao mjera upozorenja i obuhvaća kaznu zatvora ili kaznu maloljetničkog zatvora gdje postoji određeni rok u kojem se kazna ne vrši po uvjetima koji su određeni Prekršajnim zakonom. Sud će primijeniti navedenu sankciju kad ocijeni da se može očekivati da će se ostvariti cilj kažnjavanja bez izvršenja kazne, naročito uzimajući u obzir odnos počinitelja prema prekršaju i oštećeniku te naknadu štete prouzročene oštećeniku prekršajem. Uvjetnom se osudom odgađa izvršenje kazne u vremenu od tri mjeseca do jedne godine.

7.3. Zaštitne mjere

Zaštitne mjere su:

1. obvezno liječenje od ovisnosti,
2. zabrana obavljanja određenih dužnosti ili djelatnosti,
3. zabrana obavljanja određenih djelatnosti ili poslova pravnoj osobi,
4. zabrana stjecanja dozvola, ovlasti, koncesija ili subvencija,

5. zabrana poslovanja s korisnicima državnog i lokalnih proračuna,
6. zabrana upravljanja motornim vozilom,
7. zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja.“ (Prekršajni zakon, 114/22)

Navedene mjere mogu se odrediti u trajanju od jednog mjeseca do najduže dvije godine.

Cilj zaštitnih mjera je da se primjenom zaštitnih mjera otklone uvjeti koji jamče ili motivirajuće djeluju na počinjenje određenog novog prekršaja. Ne smije se izreći navedena mjera ako ona nije razmjerna s težinom prekršaja koji je počinjen i onoga koji se mogu očekivati, ali i kao intenzitetom počiniteljeve opasnosti.

8. ODGOVORNOST MALOLJETNIKA ZA PREKRŠAJE

Maloljetnik se definira kao osoba s navršениh 14 godina, ali koja nije navršila 18 godina života.

Postoje 2 vrste maloljetnika:

- a) Mlađi maloljetnik definira se kao osoba s navršениh 14 godina, ali koja nije navršila 16 godina života i
- b) Stariji maloljetnik definira se kao osoba s navršениh 16 godina, ali koja nije navršila 18 godina života.

Prema maloljetnicima se mogu izreći navedene prekršajne sankcije:

- odgojne mjere,
- zaštitne mjere te
- kazne – novčana kazna i maloljetnički zatvor.

Pokraj glavne svrhe prekršajne sankcije, za maloljetne osobe koje počine prekršaj određena je posebna svrha maloljetničkih sankcija, a to je pružanje dodatne zaštite, pomoći, nadzora, brige te osiguranje generalne izobrazbe maloljetnika koji su počinili prekršaj obzirom na dob maloljetnika i nedostatnu razvijenost kompletne ličnosti koje mogu motivirajuće utjecati na činjenje prekršaja.

8.1. Odgojne mjere

Odgojne se mjere izriču kao:

- sudski ukor,
- posebne obveze te
- upućivanje maloljetnog počinitelja prekršaja u centar za odgoj.

Prije svega, izriču se kada je neophodno utjecati na maloljetnikovu osobnost, kao i njegovo ponašanje raznim upozorenjima i usmjeravanjem.

8.1.1. Sudski ukor

Sudski je ukor najblaža sankcija, a u svojoj suštini posjeduje prijekor. Navedenu sankciju primjenjuje sud ako zaključi i ocijeni da je maloljetnik u budućnosti spreman ne napraviti nove prekršaje i kako se može i prijekorom ostvariti svrha odgojne mjere. Sud će maloljetnika pri primjeni prijekora upozoriti da će mu dati i težu sankciju ako ponovno počini prekršaj.

8.1.2. Posebne obveze

Sud posjeduje mogućnost da maloljetnoj osobi koja je počinila prekršaj odredi posebnu obvezu ili više njih ako procijeni da će njihova primjena imati pozitivan učinak na maloljetnikovo ponašanje.

Tarabić, V. i Vitanovski, N. u knjizi navode posebne obveze koje sud može odrediti maloljetnom počinitelju prekršaja, a to su:

- a) da se ispriča oštećeniku,
- b) da prema vlastitim mogućnostima popravi ili nadoknadi štetu nastalu prekršajem,
- c) da se uzdrži od posjećivanja određenih mjesta i kloni društva određenih osoba koje na njega štetno utječu,
- d) da se uz suglasnost maloljetnikovog zakonskog zastupnika podvrgne odvikavanju i liječenju od droge ili drugih ovisnosti,
- e) da se radi učenja ili provjere znanja prometnih propisa uputi u nadležnu ustanovu za osposobljavanje vozača,
- f) da se uključi u rad humanitarnih organizacija ili na poslove komunalnog ili ekološkog značenja,
- g) da se uključi u rad športskih i drugih sekcija uz pedagoški nadzor u školi i
- h) da se uključi u pojedinačni ili skupni rad u savjetovalištu za mlade.

Spomenutim obvezama je trajanje ograničeno na najdulje 6 mjeseci, a izvode se uz nadzor centra za socijalnu skrb, a ne smiju ometati školovanje ili zaposlenje maloljetnika jer tako ne bi postigle svoju svrhu. U slučaju da centar utvrdi kako maloljetnik izbjegava ispuniti ili ne ispunjava izvršavanje posebnih obveza onda će o tome izvijestiti sud. U okviru nadoknade i popravljivanja štete koja je nastala prekršajem sud će maloljetniku odrediti način i oblike popravljivanja i naknade štete, pri čemu rad maloljetnika ne može trajati duže od 20 sati u mjesec dana i kao već spomenuto, ne smije ometati školovanje ili zaposlenje maloljetnika.

Sud će pri određivanju posebnih obveza maloljetnika naročito upozoriti da ako dođe do skrivljenog neizvršavanja obveza ima opciju maloljetnika poslati u centar za odgoj.

8.1.3. Upućivanje u centar za odgoj

Upućivanje u centar za odgoj najteža je mjera koju prema maloljetnom počinitelju prekršaja sud može primijeniti, a primijenit će ju kada procijeni da je za postizanje svrhe odgojne mjere, pojačanim mjerama potrebno utjecati na osobnost i ponašanje maloljetnika. Sud ima pravo maloljetnika uputiti na određen broj sati tokom dana od minimalno 8, a maksimalno 14 dana ili da 8 dana bude neprekidno smješten u centru za odgoj.

8.2. Novčana kazna

Sud može starijem maloljetniku kao počinitelju prekršaja izreći novčanu kaznu ako ustanovi da je obzirom na težinu i narav prekršaja potrebno izreći takvu kaznu. No, sud može takvu kaznu izreći jedino starijem maloljetniku koji ima vlastite prihode, a ostvaruje ih svojom imovinom ili radom. U slučaju da počinitelj prekršaja ne plati kaznu, ona se ne može zamijeniti kaznom zatvora, ni radom za opće dobro na slobodi, ali može se naplatiti prisilno na imovini maloljetnika, njegova roditelja ili skrbnika.

8.3. Maloljetnički zatvor

Sud može starijem maloljetniku kao počinitelju prekršaja kao sankciju izreći maloljetnički zatvor ako su određeni uvjeti ostvareni:

- a) da je za prekršaj koji je počinjen, kao teža kazna propisana kazna zatvora,
- b) ako obzirom na težinu i narav prekršaja treba izreći tu kaznu.

Kazna maloljetničkog zatvora može trajati od 3 do 15 dana.

Prije nego sud izrekne kaznu maloljetničkog zatvora starijem maloljetniku kao počinitelju određenog prekršaja, mora prije izricanja kazne pribaviti mišljenje centra za socijalnu skrb o prikladnosti kazne.

9. POČINITELJI PREKRŠAJA U 2023. GODINI

Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, broj okrivljenih prekršajnih počinitelja 2023. godine bio je 93 938 te u odnosu na 2022. godinu bilježi smanjenje od 5,9%, a krivima su proglašeni njih 7,0%, što je manje nego u prethodnoj godini.

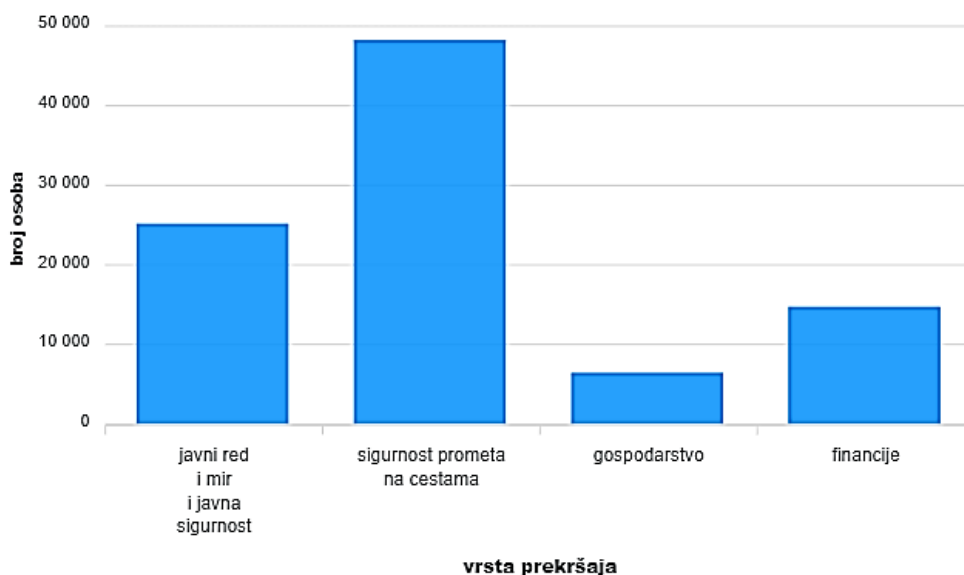
Broj okrivljenih maloljetnih prekršajnih počinitelja u 2023. godini bio je 2021 te se u odnosu na 2022. godinu bilježi rast broja okrivljenih maloljetnih prekršajnih počinitelja, a krivima su proglašeni njih 19,5%, manje nego u 2022. godini.

Broj okrivljenih pravnih osoba u 2023. godini bio je 11082, dakle, bilježi se smanjenje od 21,1% nego prethodne godine, a odgovornima je proglašeno njih 21,4%, što je manje od 2022. godine.

U godini 2023., broj okrivljenih odgovornih osoba počinitelja prekršaja bio je 10881, a u odnosu na 2022. godinu, bilježi se pad od 23,2%, a oni koji su proglašeni krivi je manje za 22,8% od 2022. godine.

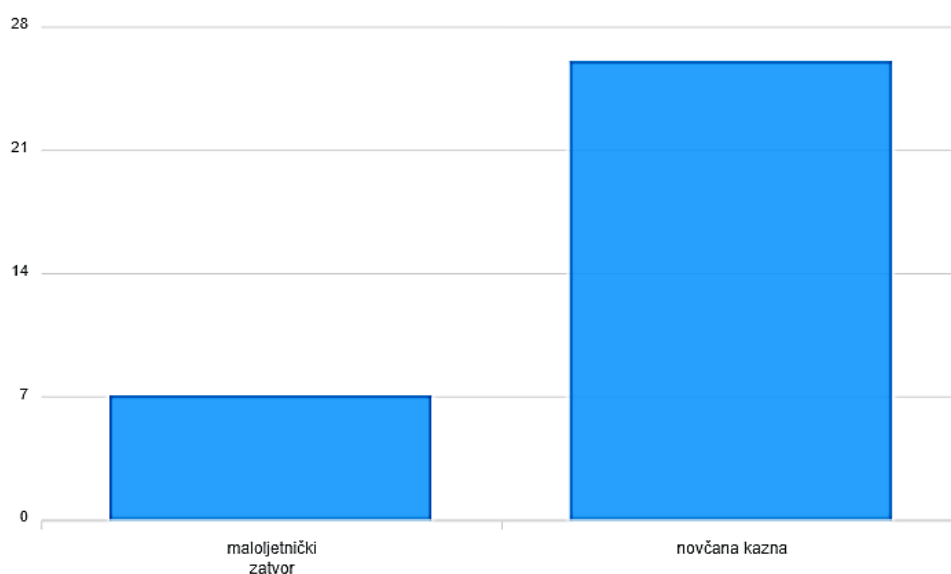
Isto tako, što se tiče punoljetnih počinitelja prekršaja govori se da se najviše prekršaja, od čak 51,2% odnosilo na sigurnost prometa na cestama, a što se tiče maloljetnih počinitelja najviše se prekršaja, od čak 58,0% odnosilo na javni red i mir te javnu sigurnost (URL: <https://podaci.dzs.hr/2024/hr/76788>)

9.1. Analiza prekršaja punoljetnih i maloljetnih počinitelja 2023. godine u Republici Hrvatskoj

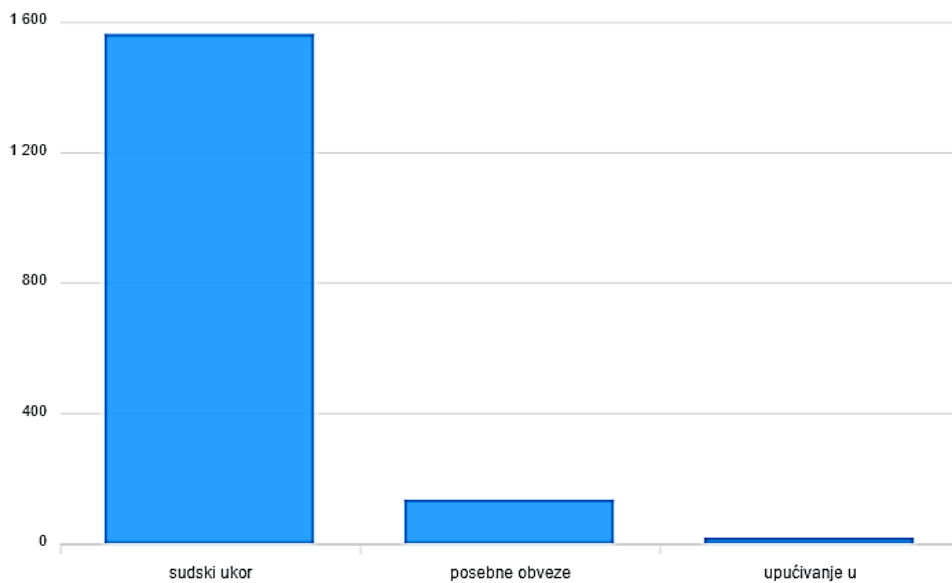
Slika 2: Državni zavod za statistiku: Okrivljene punoljetne osobe prema vrsti prekršaja u 2023.

Grafikon Državnog zavoda za statistiku prikazuje da je u 2023. godine u počinjenju prekršaja protiv remećenja javnog reda i mira u Republici Hrvatskoj okrivljeno 25.006 osoba, dok je za prekršaje sigurnosti prometa na cestama u 2023. godine okrivljeno 48.078 osoba. Prekršaji u gospodarstvu prikazuju najmanji broj okrivljenih od 6.273 osobe, dok okrivljeni za prekršaje vezane za financije prikazuju broj od 14.581 osobe. Iz grafikona se može zaključuje da je u 2023. godini bilo najviše prometnih prekršaja, a najmanje prekršaja u gospodarstvu.

Slika 3: Državni zavod za statistiku: Maloljetne osobe prema izrečenim sankcijama u 2023

Obzirom na maloljetne počinitelje prekršaja u 2023. godini istraživanjem se zaključuje da je 7 maloljetnih počinitelja dobilo kaznu maloljetničkog zatvora kao najstrožu propisanu sankciju za maloljetne počinitelje prekršaja, dok je njih 26 za počinjeni prekršaj dobilo samo novčanu kaznu. Kao što se vidi iz grafikona i podataka ispod grafikona najviše je izrečeno novčanih kazni, dok iza njih slijedi kazna maloljetničkog zatvora.

Slika 3: Državni zavod za statistiku: Vrste primijenjenih odgojnih mjera

Sudski ukor kao odgojna mjera maloljetnim počiniteljima prekršaja izrečena je 1.561 maloljetnoj osobi, mjera posebnih obveza slijedi nakon sudskog ukora sa 132 kažnjene maloljetne osobe, a njih 15 dobilo je mjeru upućivanja u centar za odgoj.

ZAKLJUČAK

Nakon proučene i obrađene teme počinjenja prekršaja i prekršajnopравnih sankcija može se zaključiti kako su tijela državne uprave koja vode prekršajne postupke veoma bitna stavka prekršajnog sustava. U ovom radu opisan je pojam prekršaja, njegova obilježja te prekršajnopравne sankcije.

Prekršajno je pravo samo jedan dio prava neke države pri čemu ta država primjenjuje pravo kažnjavanja počinitelja.

Prekršaji podrazumijevaju protupravna ponašanja koja povređuje javni poredak, društvenu disciplinu i društvene vrijednosti zaštićene Ustavom Republike Hrvatske, međunarodnim pravom i zakonima, a takve vrijednosti društvo štiti, pa je takvo ponašanje protupravno i nedozvoljeno te ima propisanu sankciju za kršenje tog pravnog dobra. Prekršaji su češći i zastupljeniji u odnosu na kaznena djela.

Prekršajno pravo ima temelje koji propisuju prekršaje i prekršajnopравne sankcije koji se zovu prekršajnopравni izvori. Prekršajni postupak uređen je Prekršajnim zakonom.

Nadalje, prekršajno se pravo primjenjuje na svakoga u Republici Hrvatskoj tko prekršaj počini na području Republike Hrvatske te kad je određeni počinitelj radio ili bio dužan raditi na tom području te kada je nastupila posljedica na tom području. To se naziva teritorijalno načelo ili načelo važenja hrvatskog prekršajnog zakonodavstva.

Isto tako, prekršajnopравne sankcije su: zaštitne mjere, mjere upozorenja, odgojne mjere, maloljetnički zatvor i kazne – novčana i kazna zatvora. Na izrečenu sankciju može se uložiti prigovor. Počinitelju prekršaja vrstu kazne i mjere određuje sud u okvirima određenim propisom.

LITERATURA

Knjige:

1. Borković, I. (2002) *Upravno pravo*. VII. Izmijenjeno i dopunjeno izdanje: Zagreb: Narodne novine
2. Tarabić, V. i Vitanovski, N. (2017) *Prekršajno pravo*: Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska akademija Zagreb
3. Tašner, V. (2023) *Sigurnost u prometu*. Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijska akademija Zagreb
4. Veić P., Gluščić S. (2013) *Prekršajno pravo*, II. izmijenjeno i dopunjeno izdanje: Zagreb, Narodne Novine

Zakoni:

4. Pomorski zakonik, NN 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15, 17/19
5. Prekršajni zakon, NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22
6. Zakon o nabavi i posjedovanju oružja građana, NN 94/18, 42/20, 114/22
7. Zakon o nadzoru državne granice, NN 83/13, 27/16, 114/22, 151/22.
8. Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira, NN 41/77, 55/89, 05/90, 30/90, 47/90, 29/94, 114/22, 47/23
9. Zakon o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti (NN 79/07, 113/08, 43/09, 130/17, 114/18, 47/20, 134/20, 143/21)

Međunarodni akti, propisi:

9. Odluka o proširenju jurisdikcije Republike Hrvatske na Jadranskom moru, NN 157/2003

Internet:

10. Milivojević, L. (2018). *Prekršajno pravo i materijalnopravne odredbe prekršajnog zakona*: II. izmijenjeno i dopunjeno izdanje: Zagreb: MUP, Ravnateljstvo policije, PA.

URL:[https://policijska-](https://policijska-akademija.gov.hr/UserDocsImages/04_vps/Milivojevic_prekrhajno_pravo_II.pdf)

[akademija.gov.hr/UserDocsImages/04_vps/Milivojevic_prekrhajno_pravo_II.pdf](https://policijska-akademija.gov.hr/UserDocsImages/04_vps/Milivojevic_prekrhajno_pravo_II.pdf)

(pristup: 18.05.2023.)

11. Državni zavod za statistiku (2024). URL: <https://podaci.dzs.hr/2024/hr/76788>

PRILOZI

1. Slika 1: Tašner, V.: Sigurnost u prometu: Primjer popunjenog obrasca Prekršajnog naloga
2. Slika 2: Državni zavod za statistiku: Okrivljene punoljetne osobe prema vrsti prekršaja u 2023.
3. Slika 3: Državni zavod za statistiku: Maloljetne osobe prema izrečenim sankcijama u 2023.
4. Slika 4: Državni zavod za statistiku: Vrste primijenjenih odgojnih mjera

IZJAVA O AUTORSTVU RADA

Ja, Iva Drenovski, pod punom moralnom, materijalnom i kaznenom odgovornošću, izjavljujem da sam isključivi autor završnog/diplomskog rada pod naslovom: „Počinjenje prekršaja i prekršajnepravne sankcije“ te da u navedenom radu nisu na nedozvoljen način korišteni dijelovi tuđih radova.

U Požegi, 01. srpnja 2024.

Potpis studenta

Iva Drenovski